

ČASOPIS PRIEVIDZSKEJ FARNOSTI
BARTOLOMEJ

ROČNÍK XVIII. ČÍSLO 10 OKTÓBER 2010

Za dobrú radu - O zdroji kresťanskej sily - Odpúšťať ubližujúcim
Svetlo v tmách - Sv. Maximilián Kolbe - Webové tipy
Maratón eRkotancov - Knihy z vydavateľstva LÚČ

Rozlúčka s letom v Tatrách

17.-18. september 2010, Vysoké Tatry

Kňazi našej farnosti si s birmovancami v polovici septembra urobili výlet do Vysokých Tatier. S letom sa v horách rozlúčili výstupom na vrchol Východnej Vysokej s nadmorskou výškou 2429 metrov nad morom.

Za dobrú radu

10/10

Indiáni vraj mali vo veľkej úcte svojich starcov. Pýtali sa ich na názor, keď si nevedeli rady, keď potrebovali rozhodnúť o niečom dôležitom. Starší mali významné postavenie a každý im prejavoval úctu. Aspoň tak hovoria príbehy Karla Maya a asi to nebude iba jeho výmysel.

Príbehy o Indiánoch hovoria aj o tom, že než bol muž zrelý, musel absolvovať rôzne formy skúšok dospelosti. Tie preverovali nielen jeho silu a odvahu, ale aj morálne kvality a cnosti - miernosť, vytrvalosť, rozvážnosť či spravodlivosť. Určite neboli všetci Indiáni stopercentní, ale tieto prvky v ich výchove pravdepodobne zanechali svoje ovocie a aj tam možno pramení spomínaná výnimočná úcta k starším.

Ak Indiáni boli v mladosti formovaní tak, aby z nich vyrástli veľkí a zdatní bojovníci, pravdepodobne neskôr dokázali oceniť zrelosť uvažovania a rozhodovania starcov. Preto si myslím, že hlavne vo výchove našich detí treba hľadať dôvody toho, prečo si niekedy povzdychneme nad ich správaním voči starším.

Úcta však nemôže mať základ iba vo vysokom veku, to by v poriadku nebolo. Bolo by predsa veľmi naivné očakávať úctu voči nervóznym seniorom, ktorí provokujú a hľadajú na mladších ľuďoch zámerne aspoň nejakú chybu, cielene im komplikujú život a robia intrigy. Vďaka Bohu takýchto starších ľudí veľa vo svojom živote nestretávam a keď sa už vyskytnú, snažím sa zachovať si chladnú hlavu a predchádzať konfliktom. Aj ich mi však do cesty posielal Pán a asi tým chce čosi povedať, upozorniť ma ako vyzerám, keď sa správam podobne, len v mladšom vdaní.

Úctu by mali vyvolávať predovšetkým iné veci, ktoré prirodzene od staršieho človeka očakávame. Zrelosť, rozhľad, životné skúsenosti, láskavosť a ochota poradiť, snaha odovzdať čosi, čo chce na zemi po sebe zanechať. A úsmev. Samozrejme aj naša vdáčnosť za život, za to že tu vôbec sme. Musí to byť obojstranná komunikácia, v ktorej starší človek cíti, že je prijatý, vypočutý a ocenený, a mladší, že je obohatený a pri rozhovore či spoločnom trávení času zažíva veľmi cenné chvíle.

Rada KBS pre mládež a univerzity na október opäť pripravila projekt s názvom Za dobrú radu. Organizátori vyzývajú mladých, aby v októbri navštívili starších, chorých a opustených ľudí a vymenili svoju pomoc za ich dobrú radu, skúsenosti, skvelý recept či životné krédo. Veľmi pekný projekt, ku ktorému chcem všetkých touto cestou pozvať. Keďže mladší isto nebudú mať problém s tým, že si majú informácie nájsť na internete, pridávam iba adresu www.zadoburadu.rcc.sk, kde sa všetko dozviete. Prípadne sa potom so získanými dobrými radami podelíte aj s čitateľmi Bartolomeja.

Alojz Vlčko

Uhlie a čokoláda

O zdroji kresťanskej sily

Dobré deti dostanú od Mikuláša čokoládu a zlé uhlie a varechu. Mal som asi päť rokov, keď som sa stretol s touto „výstrahou“. Avšak ako paneľákové dieťa, som netušil, čo je to uhlie.

Jedného rána ma hneď po prebudení zavolať môj ocino, nech sa s ním idem pozrieť na balkón. Otvoril mi dvere, zobral ma dnu a pred oči mi položil papierové vrečko. Otvoril ho a boli tam. Krásne, ako moja malá pästička veľké, kúsky uhlia. Bol som nadšený. Pozeral som naň ako na poklad. Bol to môj najkrajší mikulášsky darček. Obyčajné uhlie.

O 18 rokov neskôr, keď som sa oženil, nastáhovali sme sa k známym do rodinného domu. Kúriilo sa tam pevným palivom, ale pre nedostatok finančných prostriedkov sme do krbu prikladali len drevený odpad - staré laty a prehnité dosky. Ani sekeru som nemal. Aj keď som dostal vysoké horúčky, musel som vyjsť von do zimy a nohami prekopávať dosky na menšie kúsky, aby sme si podkúrili. V takej situácii človek spozná, akú obrovskú cenu má uhlie oproti čokoláde.

V duchovnom živote sa nám tiež často stáva, že si pýtame skôr „čokoládky“ a pritom nám chýba „palivo“. *„Lebo hoci by ste po toľkom čase sami mali byť učiteľmi, znova potrebujete, aby vás niekto učil začiatočným prvkom Božích slov. Stali ste sa takými, čo potrebujú mlieko, a nie pevný pokrm.“* (porov. Hebr 5,12) Toto vzácné Božie slovo, ktoré nám veľa prezrádza o nás samých.

Bol som unavený a išli na mňa mdloby, keď som pozbieral nalámané drevo a hodil ho do krbu. Bol to naozaj veľký krb, ale po hodine všetky hnilé dosky a tenké laty prehoreli a krb vyhasol. Bola zima.

Ak sa v duchovnom živote sýtime iba tým, čo je nám príjemné, nech je naša zbožnosť akokoľvek veľká, teatrálna alebo uponižená, rýchlo v nás vyhasne všetka sila a ostane len plač a škrípanie zubami (porov. Mt 25,30). Už pred takmer 2000 rokmi nás Duch Boží varoval, že príde doba, keď kresťania *„neznajú zdravé učenie, ale nazhŕňajú si učiteľov podľa svojich chútok, aby im štekli uši“* (porov 2Tim 4,3).

Buďme silní a vzoprime sa týmto sklonom. Nebuďme ako tí, čo majú výzor nábožnosti, ale jej silu popierajú (porov. 2Tim 3,5). Siahnime po pravom palive pre náš život. Ak máme pocit, že Boh nie je v našom živote, môže to byť preto, že ho len nepoznáme. Siahnime po pravom poznaní. Ak nevieme, čo si počať, siahnime po tých najlepších radách. Ak nemáme v tomto svete útechu, siahnime po tej najkrajšej úteche... Siahnime po samotnom Božom Slove a nemajme pocit že je to len fráza. *„Lebo živé je Božie slovo, účinné a ostrejšie ako každý dvojsečný meč; preniká až po oddelenie duše od ducha a kĺbov od špiku a rozsudzuje myšlienky a úmysly*

srdca. *A niet tvora, ktorý by bol preň neviditeľný.*“ (porov. Hebr 4,12-13) Božie slovo je pravda. (porov. Jn 17,7) *„Tráva zoschne, kvet zvädne, ale slovo nášho Boha trvá naveky.*“ (porov. Iz 40,8) Apoštol Pavol píše: *„Preto aj my neprestajne vzdávame vďaka Bohu za to, že keď ste od nás prijali Božie slovo, ktoré sme hlásali, neprijali ste ho ako ľudské slovo, ale - aké naozaj je - ako slovo Božie; a ono pôsobí vo vás veriacich.*“ (porov. 1Sol 2,13). Ved' celá naša viera pochádza z Božieho slova (porov. Rim 10,17).

Božiemu slovu treba i rozumieť. Nech nie je len knižkou, ale aby naozaj pôsobilo. Aby sme mu takto porozumeli, vzývajme Ducha Svätého. *„Litera zabíja, kým Duch oživuje.*“ (porov. 2Kor 3,6). *„V posledných dňoch, hovorí Boh, vylejem zo svojho Ducha na každé telo: vaši synovia a vaše dcéry budú prorokovať, vaši mladíci budú mať videnia a vaši starci budú snívať sny. Aj na svojich služobníkov a na svoje služobníčky vylejem v tých dňoch zo svojho Ducha a budú prorokovať.*“ (porov. Sk 2,17-18)

Ak je Duch Boží takto vyliaty na celú svoju cirkev, nenechajme ho bez povšimnutia prejsť okolo. Robme my, pokrstení v mene Ježiša Krista, pokánie na odpustenie svojich hriechov a dostaneme dar Svätého Ducha. Ved' to prislúbenie patrí nám a našim deťom (porov. Sk2,38-39). Pokánie znamená priznať svoju hriechnosť a vyznať, že pre svoj život potrebujem Ježiša. To si vyžaduje naozaj hlbokú modlitbu, v ktorej sa stávame deťmi nebeského Otca.

Keď je v nás takto súčinné Božie Slovo a Duch Svätý, tak sme ako ten

kto *„počúva slovo a chápe ho a ono prináša úrodu: jedno stonásobnú, druhé šesťdesiatnásobnú a iné tridsaťnásobnú“* (porov. Mt 13,23).

Ak ostaneme v Božom slove, budeme naozaj jeho učeníkmi, poznáme pravdu a pravda nás vyslobodí (porov. Jn 8,31). Takýto človek bude žiť z Božieho slova (porov. Mt 4,4).

Text a ilustrácia: Augustín Ugróczy

Ak máte pripomienky k niektorému môjmu článku, môžete mi písať na emailovú adresu: gustovclanok@gmail.com

17. výročie posviacky kňazského seminára

Bohoslovci, predstavení a zamestnanci Kňazského seminára sv. Františka Xaverského v Badíne pri Banskej Bystrici si v pondelok 4. októbra 2010 pripomenuli 17. výročie jeho posviacky. Činnosť seminára v roku 1990 obnovil banskobystriický diecézny biskup Mons. Rudolf Baláž v provizórnych priestoroch hradu v Slovenskej Ľupči. V máji 1991 sa z iniciatívy diecézneho biskupa začalo so stavbou novej budovy seminára v Badíne, ktorá sa podarila zrealizovať za dva a pol roka stavebných prác.

Vo výročný deň posviacky seminára celebroid v seminárnom kostole sv. Františka Xaverského v Badíne slávnostnú svätú omšu rektor seminára ThLic. Ján Viglaš. Celebrant v príhovore tematizoval problematiku desakralizácie chrámov v západnej Európe. Vyjadril názor, že to, čoho sa dotkla krizma, má naveky patriť Bohu.

V závere pripomenul i slová vtedajšieho nuncia Mons. Giovanniho Coppu, ktoré zazneli pri posviacke seminára: "Nový seminár je nádejou stále bohatšej kresťanskej prosperity, lebo bohoslovci, budúci kňazi, budú v nastávajúcom tisícročí pastiermi v rôznych farnostiach."

Text: Michal Válka
Zdroj: www.bbdieceza.sk
Foto: Pavol Cerovský

Odpúšťať ubližujúcim

Skutky duchovného milosrdenstva - 6. časť

Modlitba Otče náš, ktorú nás naučil Pán Ježiš, obsahuje vyslovenie našej túžby aby nám Boh odpustil naše viny tak, ako ich my odpustíme tým, ktorí sa previnia voči nám. Ježišovi teda veľmi záležalo na tom, aby sme si vzájomne odpúšťali. Okrem iného je úprimné odpustenie tým, ktorí nám ubližujú, aj skutkom duchovného milosrdenstva.

Je odpustenie prirodzené? Má zmysel potlačiť a premôcť prirodzený inštinkt, ktorý nás vedie k pomste? Ved' už Chamurapiho zákonník z Babylonskej ríše prakticky pomstu legalizuje zákonom „oko za oko, zub za zub“ a schvaľuje také potrestanie, ktoré je úmerné spôsobenej ujme, nikdy však nie väčšie...

Pri takýchto úvahách nesmieme zabúdať, že pomstychtivosť vždy bola a bude jedným z najhorších inštinktov človeka. Zlé sa odpláca zlým alebo najhorším a dobro nemá šancu. Mnohé vojny, ktoré priniesli ľuďom predovšetkým utrpenie a slzy nás presviedčajú, že ak človek neskrotí inštinkt pomsty, môže sa mu

situácia veľmi ľahko vymknúť spod kontroly. Nemôžeme teda žiť podľa zákona „oko za oko, zub za zub“, ktorý je o krok ďalej ako pomsta. Čo by sa stalo, pekne pomenoval Martin L. King: „Starý zákon oko za oko urobí z nášho sveta svet slepých.“

Život podľa evanjeliových rád nás vedie k úplne inému pohľadu na svet a na ľudí okolo nás. Mali by sme si uvedomiť, že sme len pozemskí pútnici do nebeskej vlasti. Či budeme spasení, závisí aj od toho, ako sme vychádzali s ľuďmi tu na zemi. Právě kresťanské odpustenie sa preto rodí z úprimnej milosrdnej lásky.

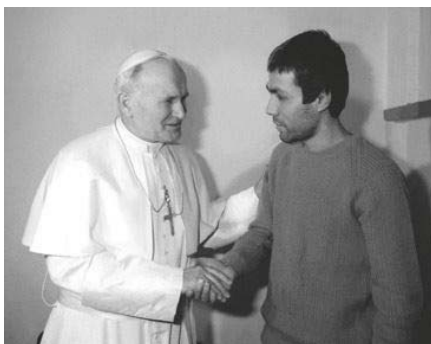
Najväčším motívom k rozhodnutiu odpustiť je presvedčenie, že všetci máme byť milosrdní. Pretože všetci sme hriešni a potrebujeme odpustenie. Milovať nepriateľov je pre svet bláznovstvom. Ved' ich treba zničiť, nie šanovať... Boh však uvažuje úplne inak a keďže naše náboženstvo je od neho, je aj milosrdná láska k nepriateľom jedným z jeho základných pilierov. Potvrdením je aj to, že slová odpustenia zneli z križa keď sa rodila naša spása. Kristus odpustil tým, ktorí ho umučili (porov. Lk 23,34).

Odpustenie by malo obsahovať atribút bezhraničnosti. Ježiš túto požiadavku vyslovil symbolicky, číslkou sedemdesiatšedem, ktorá u Židov označovala nekonečnosť, bezhraničnosť. Petrovi hovorí, že má odpustiť znovu a znovu, nie len sedem ráz. Stále, až do krajnosti (porov. Mt 18,21-22).

Okrem toho nás Ježiš učí, že sa za svojich nepriateľov máme aj mod-

liť: „*Milujte svojich nepriateľov a modlite sa za tých, čo vás prenasledujú, aby ste boli synmi svojho Otca, ktorý je na nebesiach.*“ (Mt 5, 44) Spolu s požiadavkou odpúšťať vyslovuje Ježiš aj prísľub toho, že ak odpustíme, odpustí sa aj nám (porov. Lk 6, 36-37).

Okrem odpúšťania sa treba naučiť aj žiadať o odpustenie. „*Keď teda prinášaš dar na oltár a tam si spomenieš, že tvoj brat má niečo proti tebe, nechaj svoj dar tam pred oltárom a choď sa najprv zmieriť so svojim bratom; až potom príď a obetuj svoj dar.*“ (Mt 5, 23-24)

Krásnym príkladom v odpúšťaní môže byť aj pápež Ján Pavol II., ktorý neváhal úprimne odpustiť svojmu atentátnikovi Alimu Agčovi. Muž, ktorý ho chcel zabiť a takmer ho smrteľne zranil, si od neho vypočul slová odpustenia. Dokázali by sme to urobiť svojmu atentátnikovi aj my?

Alojz Vlčko

(Použitá literatúra: Enzo Bianco - Čokolívek ste neurobili... Don Bosco 2009 a Štefan Hirjak SJ - Skutky milosrdenstva, Dobrá kniha 2003)

Foto: AFP/Getty Images

Starý človek - svetlo v tmách

Ranný pedagogický dozor na hlavnej chodbe našej školy je pre mňa akýmsi ranným filtrom slušnosti. Davy žiakov, študentov, rodičov, starých rodičov a pedagógov kráčajúce hore schodmi „na miesto určenia“ sa pomerne často prejavujú masovou nevšímavosťou. Nie je dôležité, komu stúpam na päty alebo kto stojí pred mnou. Dieťa či dospelý, hlavne, že kráčam.

Otázka znie: „Čo nás ako malé deti naučili prvé z prejavov slušnosti?“ Určite sa zhodneme v tom, že to bol pozdrav. Dobré ráno, dobrý deň, dovidenia, atď. Malo by to byť zlaté pravidlo každého dobrého a slušného človeka. Malo by... Realita vyzerať tak, že s určitosťou vás ako dospelú osobu pozdravia žiaci prvého stupňa, žiaci druhého stupňa podľa toho, či ich učíte (a ak ste ich náhodou aj učili, už si to radšej nepamätajú a tvária sa, že ste „ufónom“), študenti gymnázia tiež radi používajú pravidlo učí - neučí alebo s MP3-prehrávačom vo vrecku majú s uša-

mi „zapchaté aj oči“. No s potešením možno povedať, že je medzi nimi aj zopár slušných všímavých jedincov. A zaneprázdnení rodičia často na pozdrav už nemajú čas, pretože sa ponáhľajú do práce.

Je medzi nami jedna kategória, ktorá sa prejavuje svojou slušnosťou takmer vždy. Sú to starí rodičia s láskou odprevádzajúci do školy svoje vnúčatá. A ako bonus k pozdravu často pridajú aj úsmev. Mimovoľne si pri pohľade na nich v duchu hovorím: „Prečo nechodia do školy iba starí rodičia?“

Ozaj, čím to je, že oni ešte vedia, čo sa patrí a ako sa má správať slušný človek medzi ľuďmi? A kto ich to naučil, že na to nezabudli? Pri týchto otázkach ma často prepadá nostalgia za starými časmi, keď slušnosť bola dôležitejšia ako vysvedčenie a učiteľ bol niekto, komu patrila prirodzená úcta vždy.

Často sa sťažujeme, že je „zlá doba“, chýba nám to či ono, no v porovnaní so životom našich rodičov či starých a prastarých rodičov, nikto sa nikdy nemal z hľadiska materiálneho zabezpečenia tak dobre ako dnešná generácia. A predsa, kedysi bolo čosi, čo dnes zaniká v dave... Obyčajná slušnosť. Starý človek to pociťuje najviac - v škole, u lekára, v supermarkete, v autobuse či priamo na ulici. Niekde som čítala, že vyspelosť spoločnosti sa odzrkadľuje vo vzťahu k starým ľuďom. Čo všetko nám dali a čo im dávame my? Do akej miery je vyspelá slovenská spoločnosť?

Jeden príklad za všetky. Stará ma- ma, ktorá ráno privádza dieťa do školy, poobede príde poň znovu, doma s ním píše domáce úlohy a veru sa natrápi, lebo spôsob výuky je určite náročnejší ako bol kedysi a... čím sa jej odvd'ačíme my? As-

poň trochu úcty, prosím! Bud'me všímaví k starým ľud'om. Zaslúžia si to. Ved' sú často už jediným svetlom lásky, pokoja a slušnosti medzi na- mi.

Pripravila E. Blašková
Ilustračné foto: M. Melicherčíková

Tip na október: Kúpte práve dnes, keď dočítate tento článok, nejaké- mu starému človeku kvet. Je október - mesiac úcty k starším...

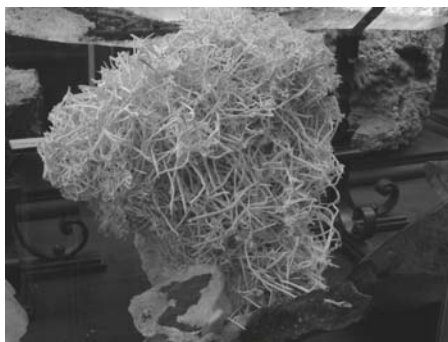
Z podujatí Piaristickej spojenej školy v septembri

Účelové (branné) cvičenie - Dňa 23. septembra 2010 sa žiaci druhého stupňa základnej školy a gymnázia zúčastnili účelového cvičenia v Lesnom parku v Prievidzi a v okolí Bojníc. Na jednotlivých stanovištiach, ktoré museli všetci absolvovať, mali žiaci a študenti tried možnosť prehliť si vzájomné vzťahy v kolektívoch, predovšetkým súdržnosť. Z triednych kolektívov na druhom stupni sa najlepšie umiestnili žiaci 7.A, 6.B a 5.C triedy.

pani profesorky D. Trágorovej a triedneho profesora L. Blašku mohli dozvedieť množstvo nových informácií o hlavnom meste Rakúska. Spoločne navštívili najvýznamnejšie pamiatky tohto starobylého mesta, no pre mnohých sa stali nezabudnuteľným zážitkom vzácné exponáty v Národnom prírodovednom múzeu. Študenti tiež na vlastnej koži mohli pocítiť, koľko sa toho ešte musia naučiť, aby bez problémov dokázali komunikovať v nemeckom jazyku.

Výlet do Viedne - V ten istý deň, 23. septembra 2010 študenti 7.OG triedy (septima) na gymnáziu cestovali do Viedne, kde sa pod vedením

Text: E. Blašková
Foto: archív PSS

Aragonit v minrealologickej sekcii Národného prírodovedného múzea vo Viedni

Služba Nepoškvrnenej Sv. Maximilián Kolbe

Scéna, ktorú poznáme asi všetci: koncentračný tábor, väzni nastúpení v jednom rade. Desiatich z nich vyberajú ako náhradu za jedného utečenca. Majú ísť na smrť hladom. Jeden z nich, František, podlieha panike. Doma má ženu, deti... Z radu vtedy vystupuje štíhla postava ďalšieho väzňa: „Som katolícky kňaz. Chcem zaujať miesto tohto človeka.“ Maximilián Kolbe zobral slová evanjelia vážne. Lebo „Nik nemá väčšiu lásku ako ten, kto položí život za svojich priateľov.“ (Jn 15,13)

Neboli to však len slová evanjelia, ktoré Maximiliánovi dodávali odvahy. Už od malička mama malému Rajmundovi (tak sa volal vlastným menom) vštepovala do srdca lásku k Panne Márii. Ako sám spomína, raz pri modlitbe opakoval Božej Matke otázku svojej vlastnej matky - čo zo mňa bude? A...: „... ona sa mi čoskoro ukázala. V rukách držala dve koruny. Jedna bola biela a druhá červená. Pozrela sa na mňa pohľadom plným lásky a opýtala sa: ‚Ktorú by si chcel pre seba? Biela znamená, že si zachováš čistotu, červená, že zomrieš ako mučeník.‘ Odpovedal som Božej Matke: ‚Vyberám si obidve.‘ Vtedy sa usmiala a stratila sa.“ Táto vízia sa naozaj splnila.

Rehoľné povolanie

Rajmund Kolbe bol veľmi inteligentný chlapec, zaujímavý sa o matematiku, fyziku a všetko, čo sa týkalo techniky. Sníval o kozmických letoch a predstavoval si, že objaví perpetuum mobile. Bol tu však jeden problém. Jeho rodina bola chudobná, a keďže školu už navštevoval jeho starší brat František, on musel zostať doma. Jeho nadanie si však všimol miestny lekárnik, ktorý mu začal dávať bezplatné hodiny latinčiny. Keď v roku 1907 (Rajmund mal vtedy 13 rokov) prišli do Pabianíc, kde Kolbeovci bývali, františkáni a nabádali mladých chlapcov k rehoľnému životu, Rajmund sa k nim s bratom Františkom prihlásil. Kým však prijal rehoľné meno Maximilián, vybojoval v sebe ešte množstvo vnútorných bojov rozhodujúcich o výbere povolania. Nelákala ho totiž len cesta rehoľníka, ale aj vedca a technika.

Štúdiá v Ríme

Dva roky pred vypuknutím prvej svetovej vojny, v roku 1912, poslali predstavení Maximiliána na štúdiá do Ríma. Tu ešte viac prilnul k Božej Matke. Nielen preto, že mu chýbala vlastná matka a vlast'. Pan-

na Mária ho priam zázračne zachránila pred amputáciou palca, na ktorom sa mu tvorilo hnisavé ložisko a nechcelo ustúpiť. Pomohol mu až obklad pripravený s pomocou vody z Lúrd.

V Ríme získal Maximilián doktorát z filozofie a teológie a v roku 1918 bol vysvätený za kňaza. Ešte počas štúdií tu založil spoločenstvo *Militia Immaculatae* (Služba Nepoškvrnenej). Podnietilo ho k tomu vyčíňanie rímskych slobodomurárov, ktorí šíрили nepriateľské letáky proti pápežovi a vykrikovali protináboženské heslá. Hlavnou úlohou členov *Služby Nepoškvrnenej* bolo sebaoposväcovanie, obracanie hriešnikov, navrátenie bludárstvom odlúčených bratov do Cirkvi a boj proti slobodomurárstvu.

Návrat do Poľska

Keďže ešte v Ríme ochorel Maximilián na pľúcnu tuberkulózu, lekári odporúčali jeho návrat domov. V roku 1919 prišiel späť do Poľska a stal sa profesorom teológie v Krakove. Zároveň začal medzi ľuďmi šíriť myšlienky *Služby Nepoškvrnenej*. Nestretol sa však s veľkým pochopením.

V roku 1920 sa otec Kolbe rozhodol založiť časopis *Rytier Nepoškvrnenej*, ktorý by myšlienky *Služby Nepoškvrnenej* rozšíril po celom Poľsku. Predstavení s tým súhlasili iba pod podmienkou, že financie na to si zoženie sám. Prvé číslo vyšlo v roku 1922 a bolo vzhľadom i obsahom dosť úbohé. Už o dva roky neskôr však vychádzalo v náklade dvanásťtisíc kusov. Maximilián Kolbe dostal do daru pozemok, na ktorom vybudoval veľké vydavateľské stredisko s modernými tlačiarňami (Niepokalanów). Časopis čoskoro vychádzal v náklade milión kusov a podarilo sa ho rozšíriť aj do

Japonska, kde otec Kolbe osobne odcestoval.

Vojna

Krátko po vypuknutí druhej svetovej vojny bol Maximilián Kolbe po prvýkrát uväznený nemeckým gestapom. O pár mesiacov sa síce mohol vrátiť do Niepokalanówa, zatknutie v roku 1941 však bolo definitívne. „*Európa sa veľmi vzdialila od Boha, preto musí toto zakúsiť,*“ povedal krátko predtým jednému spolubratovi. „*Keď trpia vinní, to je pokánie. Len utrpenie nevinných je ozajstná zmierna obeta.*“ Koncentračný tábor v Osvienčime sa stal poslednou životnou zastávkou budúceho mučníka a svätca.

Otec Maximilián Kolbe zomrel v hladovom bunkri v predvečer sviatku Nanebovzatia Panny Márie, 14. augusta 1941. Keďže bol ešte aj po dvoch týždňoch nažive, vojaci ho usmrtili fenolovou injekciou. V roku 1971 ho pápež Pavol VI. blahorečil. Na svätorečení v roku 1982, ktoré vykonal pápež Ján Pavol II., sa ešte zúčastnil aj vtedy už viac ako osemdesiatročný, ním zachránený otec rodiny, Franciszek Gajowniczek.

Prpravila: Petra Humajová
(Životopisné údaje: Ž. Podtejski;
Sol' zeme a svetlo sveta 1;
www.katolici.szm.com)

Internet: Božie milosrdenstvo aj rady snúbencom

Po dlhšej odmlke sme sa rozhodli opäť priniest' zopár tipov na zaujímavé webové stránky. V mori rôznych vecí, ktoré sa nachádzajú na celosvetovej sieti, je ešte stále veľa dobrého, čo stojí za pozornosť nás kresťanov. Tu je náš malý výber na tento mesiac.

www.domanzelstva.sk - Jednoduchá stránka pre tých, ktorí sa rozhodujú čoskoro povedať navždy „áno“ niekomu, koho milujú. Stránka sľubuje, že vysnívanej svadbe doplní ešte jedno zaujímavé kritérium - kvalitnú prípravu. Získame tu informácie o príprave na prijatie sviatosti manželstva a nechýbajú ani termíny prípravných kurzov v jednotlivých diecézach. K príprave na svadbu snov môžu pomôcť aj liturgické texty obradu sviatosti manželstva. Pre nesmelých je pripravených veľa odpovedí na často kladené otázky.

www.boziemilosrdenstvo.sk - Stránka o všetkom, čo sa týka úcty k Božiemu milosrdenstvu a príbehu svätej sestry Faustíny - Heleny Kowalskej. Nájdeme tu hrbu modlitieb, zamyslení, podrobný životopis svätice, jej denníček a veľa iných vecí. Nechýba ani návod na modlitbu Ruženca Božieho milosrdenstva. Hlavne pre mladších a technicky zdatných je táto stránka výborným miestom, kde môžu o úcte k Božiemu milosrdenstvu získať veľmi veľa informácií.

www.kbd.sk - Počuli ste už skratku KBD? Je to skratka pre Katolícke biblické dielo. Od roku 1993 je jeho úlohou rozvíjať a napomáhať biblický apoštolát a biblickú pastoračiu na Slovensku. Webová stránka je atraktívna pre tých, ktorí sa hlbšie zaujímajú o štúdium Svätého písma. Nájdeme na nej napríklad študijné materiály, komentáre, ale aj didaktické materiály. Veľmi podnetnou sekciou stránky sú otázky a odpovede. Ak čítate sv. Písmo a máte nejaký problém alebo otázku s biblickou tematikou, môžete ju poslať na e-mail a na stránke sa objaví zodpovedaná uznávanými biblistami.

www.kristus.sk/biblia/ - A na záver ešte tip pre aktívnych používateľov mobilných telefónov. Ak chcete mať Bibliu neustále pri sebe, stiahnite si z vyššie uvedenej stránky malú Java aplikáciu. Bibliu do mobilu nájdete úplne na spodku stránky, samozrejme odporúčam stiahnuť si Katolícky preklad (SSV).

Alojz Vlčko

Spomienka

Je tomu rok, čo 19. októbra 2009 dotĺklo srdce môjho milovaného manžela a otca **Jozefa Bojdu**. Kto ste ho poznali, venujte mu krátku spomienku.

Odpočinutie večné daj mu, ó Pane...

17. október 2010 - 29. nedeľa cez rok

Č1 - A Jozue urobil, ako mu uložil Mojžiš, a dal sa do boja s Amalekom.

Ex 17,8-13

R - Pomoc nám príde od Pána, ktorý stvoril nebo i zem. Ž 121

Č2 - Ale ty vytrvaj v tom, čo si sa naučil a čo ti je zverené... 2Tim 3,14-4,2

Ev - V istom meste bol sudca a vdova, ktorá k nemu chodila s prosbou: „Obráň ma pred mojím protivníkom.“ Ale on dlho nechcel, no potom si povedal: „Hoci sa Boha nebojím a ľudí sa nehanbím, obránim tú vdovu, keď ma tak unúva, aby napokon neprišla a neudrela ma po tvári.“ A Pán povedal: „Počúvajte, čo hovorí nespravodlivý sudca! A Boh neobráni svojich vyvolených, čo k nemu volajú dňom i nocou a bude k nim nevšímavý? Hovorím vám: Zaraz ich obráni. Ale nájde Syn človeka vieru na zemi, keď príde?“

Lk 18,1-8

24. október 2010 - 30. nedeľa cez rok

Č1 - Pán nedáva nikomu prednosť pred chudobným a vypočuje prosbu ukrytého.

Sir 35,15b-17

R - Úbožiak zavolať a Pán ho vyslyšal.

Ž 34

Č2 - Dobrý boj som bojoval, beh som dokončil, vieru som zachoval.

2Tim 4,6-8.16

Ev - Dvaja ľudia vstúpili do chrámu modliť sa, farizej a mýtnik. Farizej sa modlil: „Bože, ďakujem ti, že nie som ako ostatní ľudia - vydierači, nespravodlivci, alebo aj ako tento mýtnik...“ Mýtnik stál celkom vzadu, bil sa do prs a hovoril. „Bože, buď milostivý mne hriešnemu.“ Hovorím vám: „Tento odišiel domov ospravedlnený, a nie tamten. Lebo každý, kto sa povyšuje, bude ponížený a kto sa ponízuje, bude povýšený.“

Lk 18,9-14

31. október 2010 - 31. nedeľa cez rok

Č1 - Ktože môže odolávať sile tvojho ramena?

Múd 11,22-12

R - Oslavovať ťa chcem naveky, Bože, môj kráľ.

Ž 145

Č2 - Nedajte sa hned' vyvieť z rovnováhy a naplašiť ani duchom, ani slovom.

2Sol 1,11-2,2

Ev - Zachej chcel vidieť Ježiša a vyšiel na figovník. Ježiš ho tam uvidel a povedal mu. „Zachej, pod' rýchlo dolu, lebo dnes musím zastať v tvojom dome!“ On ho prijal s radosťou. Keď to videli ostatní, šomrali: „Vošiel k hriešnemu človekovi!“ Ale Zachej vstal a povedal Pánovi: „Pane, polovicu svojho majetku dám chudobným a ak som niekoho oklamal, vrátim štvornásobne.“ Ježiš mu povedal: „Dnes prišla spása do tohto domu. Ved' aj on je Abrahámovým synom. Lebo Syn človeka prišiel hľadať a zachrániť, čo sa stratilo.“

Lk 19,1-10

Farská kronika

od 25. augusta 2010 do 26. septembra 2010

**Do farského spoločenstva sme
sviatosťou krstu prijali:**

Natália Krčová	Vanda Vilinová
Susane Šumeráková	Veronika Šimurková
Adrián Ťapuška	Nathanael Ščipa
Ella Kováčová	Adrian Reindl
Jaroslav Šandor	Sára Minárová
Lukáš Bolgár	Alexander Miklaš
Filip Vajcík	Dominik Gašparovič

**Blahoželáme k prijatiu
sviatosti manželstva:**

Tomáš Čelko a Miroslava Micková
Bartosz Sosnowski a Andrea Šusterová
Rudolf Gödölle a Katarína Korecová
Plamen Ivanov Michev a
Mgr. Martina Canderová
Dalibor Trebichalský a Barbora Dadíková
Ladislav Trebichalský a Elena Homolová
Jozef Dadík a Helena Franzeu
Peter Sliepka a Nikola Rendeková
Miroslav Dorčák a Magdaléna Bačová
Martin Borko a Katarína Čížiková
Vladimír Ivan a Andrea Ďurmeková
Ing. Jozef Müller a
Ing. Ľuboslava Svitková

**S kresťanskou nádejou na stretnutie
vo večnosti sme sa rozlúčili
so zomrelými:**

Zlatica Šimková, 71 r.	Jozef Ševčík, 63 r.
Eleonóra Hlinková, 69 r.	Edita Mokrú, 72 r.
Mária Cigerová, 88 r.	Ján Mihalička, 52 r.
Ľudmila Petrincová, 82 r.	Jozef Bezák, 80 r.
Mária Koribská, 84 r.	Mária Vaňová, 71 r.
Viera Schwarzová, 76 r.	Alojz Čik, 56 r.
Gabriela Tivadarová, 76 r.	Jana Bališová, 80 r.
Ondrej Huliak, 74 r.	Júlia Pohlová, 90 r.
Anna Krogmannová, 77 r.	
Alena Zimmerová, 30 r.	
PhMr. Alojz Čársky, 101 r.	
František Nedeljak, 78 r.	
Silvester Pinteš, 52 r.	

BARTOLOMEJ

ČASOPIS PRIEVIDZSKEJ FARNOSTI

Vychádza s cirkevným schválením
BÚ v B.B. č. 1127/98

Vydáva:

Rímskokatolícky farský úrad
v Prievidzi. Vychádza raz mesačne.

Teologický poradca:

Mgr. Martin Dado, dekan

Zodpovedný redaktor, sadzba:

Mgr. Alojz Vlčko,

e-mail: alozj.vlcko@gmail.com

tel.: 0902 202 898

Redaktori:

M. Melicherčíková,

A. Gálová, A. Karaková,

Mgr. P. Humajová

Kontakt:

web: www.farapd.sk

e-mail: bartolomej@farapd.sk

adresa: Redakcia Bartolomej,

Mariánska 4, 971 01 Prievidza

tel.: 046 / 542 28 01

Náklady na tlač:

cca. 0,30 € (9,04 Sk)

Fotografie: titulná strana - M. Melicherčíková; str. 2 - J. Kraus; ostatné - internet

Tlač: PATRIA I., spol. s r. o.

Prievidza. Tlač registrovaná

Okresným úradom v Prievidzi pod

č. MT 1/1994.

Upozornenie:

Redakcia si vyhradzuje právo

výberu a úpravy príspevkov.

Rukopisy nevraciamy.

MARATÓN ERKO TANCOV

A stylized graphic of a musical staff with swirling lines and notes, rendered in shades of gray. The lines are thick and fluid, creating a sense of movement and rhythm. The notes are simple, circular shapes, some with stems, scattered across the staff. The overall style is modern and artistic.

taneč

zábava

priatelja

23.10.2010

15.00-19.00 hod

školská jedáleň
SOŠ Stavebná v PD

ÚČASTNÍCKY PRÍSPEVOK 1 EURO

Knihy z vydavateľstva LÚČ

Stefan Liesenfeld:

Pochybnosti 5,00 €

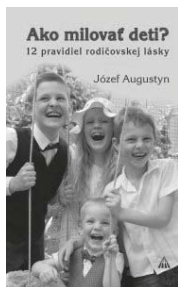
Pochybnosť vo viere má veľa podôb. Prichádza v čase skúšok, prichádza zo srdca: „Necítim prítomnosť Boha!“ Prichádza z rozumu: „Kde zostáva Boh v dnešnom čase?“ Pochybnosti nás sprevádzajú celým životom, nedá sa ich zbaviť, aspoň nie ľahko. Dá sa však s nimi žiť, ba môžu sa stať vzácnymi spoločníkmi na našej ceste viery. Kniha orientuje a povzbudzuje.

Józef Augustyn SJ:

Ako milovať deti 2,20 €

12 pravidiel rodičovskej lásky

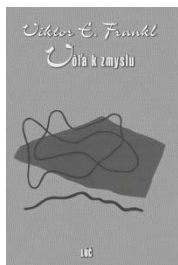
Známy poľský autor, kňaz J. Augustyn SJ ide priamo „k veci“. Neteoretizuje, každá kapitola je súhrnom jeho pastoračných skúseností pretavených do skutočne jasného, stručného a praktického poradcu, ako dobre vychovávať deti, aby z nich vyrástli zrelé osobnosti, šťastní mladí ľudia. Zdá sa vám, že kniha je na to príliš útla? Presvedčte sa, že opak je pravdou.

Viktor E. Frankl:

Vôľa k zmyslu 9,00 €

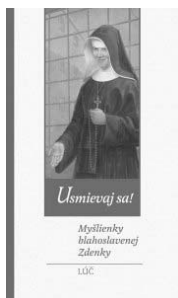
Kniha obsahuje prednášky Viktora Frankla rôzne poukazujúce na necitlivosť a odcudzenosť postmoderného človeka, na jeho utrpenie z nedostatku zmyslu, na prostredie relativizmu, ktoré mátie a v ktorom človek stráca orientáciu a nevie si nájsť svoj osobný zmysel života. Hovorí o úlohe psychoterapie pri hľadaní zmyslu života, vyzýva ju k rehumanizácii. Keďže si uvedomuje, aké veľké je utrpenie človeka bez zmyslu, hľadá riešenia, opisuje konkrétne logoterapeutické postupy. Veľmi úspešne poukazuje na možnosť nájsť zmysel života i v zdanlivo celkom nezmyselných situáciách či napriek veľkému utrpeniu, ktorému sa nedá vyhnúť.

Usmievaj sa! 4,00 €

Myšlienky blahoslavenej Zdenky

Myšlienky blahoslavenej Zdenky nám odкрývajú jej duševnú veľkosť a jedinečnosť, jej ideál svätosti, po ktorom túžila do konca svojho života, jej lásku k Bohu a bližným. Nech sú pre nás zdrojom povzbudení a rastu našej osobnej svätosti.

Tieto a mnohé iné tituly z vydavateľstva LÚČ dostanete v predajni na Nám. Slobody 19 v Prievidzi. Otvorené pondelok - piatok 8.00 - 18.00, v sobotu 8.00 - 12.00.

Viac informácií o knižných tituloch vydavateľstva nájdete na internete na www.luc.sk.